

62010CJ0347

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 17. januára 2012 (*1)

„Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Zamestnanec zamestnaný na vrtnej plošine na ťažbu zemného plynu na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou Holandska — Povinné poistenie — Odmietnutie poskytnúť dávku v práceneschopnosti“

Vo veci C-347/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank Amsterdam (Holandsko) z 5. júla 2010 a doručený Súdnemu dvoru 8. júla 2010, ktorý súvisí s konaním:

A. Salemink

proti

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a J.-C. Bonichot, sudcovia R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann (spravodajca), E. Juhász, G. Arestis, D. Šváby a M. Berger,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. júna 2011,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

—

A. Salemink, v zastúpení: R. E. Zalm, jurist,

—

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, v zastúpení: I. Eijkhout, splnomocnená zástupkyňa,

—

holandská vláda, v zastúpení: C. M. Wissels a M. Noort, splnomocnené zástupkyne,

—

grécka vláda, v zastúpení: S. Vodina, E.-M. Mamouna a G. Karipsiadis, splnomocnení zástupcovia,

—

španielska vláda, v zastúpení: pôvodne B. Plaza Cruz, neskôr S. Centeno Huerta, splnomocnené zástupkyne,

—

Európska komisia, v zastúpení: M. van Beek a V. Kreuschitz, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. septembra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 39 ES a 299 ES, ako aj hláv I a II nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1606/98 z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 308; ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

2

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi A. Saleminkom, holandským štátnym príslušníkom, ktorý pracoval na vrtnej plošine na ťažbu zemného plynu na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou Holandska, s bydliskom v Španielsku, a Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Správna rada Úradu pre správu poistenia zamestnancov) vo veci zamietnutia tohto orgánu poskytnúť žalobcovi dávku v práceneschopnosti.

Právny rámec

Medzinárodné právo

3

Dohovor Organizácie Spojených národov o morskom práve, podpísaný v Montego Bay (Jamajka) 10. decembra 1982, ktorý nadobudol platnosť 16. novembra 1994, bol ratifikovaný Holandským kráľovstvom 28. júna 1996 a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 98/392/ES z 23. marca 1998 (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 04/003, s. 260; ďalej len „dohovor o morskom práve“), v článku 60 s názvom „Umelé ostrovy, zariadenia a stavby vo výlučnej ekonomickej zóne“ stanovuje:

„1. Vo výlučnej ekonomickej zóne bude mať pobrežný štát výlučné právo budovať, povoľovať a riadiť stavbu, činnosť, prevádzku a používanie:

a)

umelých ostrovov;

b)

zariadení a stavieb pre účely predvídané v článku 56 a pre iné hospodárske účely;

c)

zariadení a stavieb, ktoré môžu zasahovať do výkonu práv pobrežného štátu v zóne.

2. Pobrežný štát bude mať výlučnú jurisdikciu nad takýmito umelými ostrovmi, zariadeniami a stavbami vrátane jurisdikcie, s prihliadnutím na colné, fiškálne, zdravotnícke, bezpečnostné a prisťahovalecké predpisy.

...“

4

Článok 77 dohovoru o morskom práve s názvom „Práva pobrežného štátu nad kontinentálnym šelfom“ stanovuje:

„1. Pobrežný štát vykonáva nad kontinentálnym šelfom zvrchované práva prieskumu a využívania jeho prírodných zdrojov.

2. Práva uvedené v odseku 1 sú výhradné v tom zmysle, že ak nevykonáva pobrežný štát prieskum kontinentálneho šelfu alebo nevyužíva jeho prírodné zdroje, nemôže nikto vykonávať takúto činnosť bez výslovného súhlasu pobrežného štátu.

3. Práva pobrežného štátu nad kontinentálnym šelfom nezávisia na okupácii skutočnej alebo fiktívnej, alebo na akomkoľvek výslovnom prehlásení.

...“

5

Podľa článku 80 toho istého dohovoru s názvom „Umelé ostrovy, zariadenia a stavby na kontinentálnom šelfe“:

„Článok 60 bude mutatis mutandis použitý na umelé ostrovy, zariadenia a stavby na kontinentálnom šelfe.“

Právna úprava Únie

6

Článok 13 nariadenia EÚ 1408/71 nazvaný „Všeobecné pravidlá“ stanovuje:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa uplatňujú v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

a)

na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ho zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

...“

Vnútroštátna právna úprava

7

Podľa článku 3 zákona o zdravotnom poistení (Ziektewet, ďalej len „ZW“):

„1. Zamestnanec je fyzická osoba mladšia ako 65 rokov, ktorá je v súkromnoprávnom alebo verejnoprávnom pracovnom pomere.

2. Osoba, ktorá pracuje mimo územia Holandska, sa nepovažuje za zamestnanca, pokiaľ nemá bydlisko v Holandsku a pokiaľ ani jeho zamestnávateľ nemá bydlisko v Holandsku alebo tam nemá sídlo.“

8

Zákon o práci a príjmoch podľa pracovnej schopnosti (Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, ďalej len „WIA“), ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2006 v článku 7 ods. 1 stanovuje, že „zamestnanec je povinne poistený“.

9

Podľa článku 8 ods. 1 WIA „sa za zamestnanca podľa tohto zákona považuje zamestnanec v zmysle ZW, okrem zamestnanca, ktorý toto postavenie získava na základe článku 4 ods. 1 písm. g) uvedeného zákona“.

10

Z článku 18 ods. 1 a 2 WIA vyplýva, že dobrovoľné poistenie je určené osobe mladšej ako 65 rokov, ktorá sa nepovažuje za zamestnanca v zmysle článku 3 ods. 2 a 5 ZW, ktorej povinné poistenie zaniklo, nemá bydlisko v Holandsku a bezprostredne po skončení povinného poistenia má uzavretú pracovnú zmluvu na najviac 5 rokov so zamestnávateľom, ktorý má bydlisko alebo sídlo v Holandsku.

11

Podľa článku 47 ods. 1 WIA má poistenec, ktorý ochorie, právo na dávku v práceneschopnosti, ak uplynula štvrtá doba, ak je úplne a dlhodobo práceneschopný a neuplatní sa naňho žiaden dôvod vylúčenia.

12

Podľa článku 3 zákona o práci v oblasti ťažby v Severnom mori (Wet arbeid mijnbouw Noordzee):

„1. Tento článok sa uplatní na zamestnancov, ktorí nie sú poistení ani podľa ZW, ani podľa iného obdobného právneho rámca členského štátu Európskej únie, a ktorých pracovná zmluva sa

spravuje holandskou právnou úpravou v oblasti pracovných zmlúv, resp. aspoň jej kogentnými ustanoveniami.

2. Zamestnanec, ktorý z dôvodu choroby nie je schopný vykonávať prácu, má nárok na odmenu stanovenú v § 629 ods. 1 knihy 7 Občianskeho zákonníka počas 104 týždňov, a to aj v prípade, ak sa jeho pracovná zmluva počas tohto obdobia skončila.“

Skutkové okolnosti sporu vo veci samej a prejudiciálna otázka

13

A. Salemink, holandský štátny príslušník, pracoval od roku 1996 ako ošetrovateľ a na čiastočný pracovný úväzok ako röntgenológ na výrobnéj plošine spoločnosti Nederlandse Aardolie Maatschappij. Sporná plošina sa nachádza mimo výsostných vôd Holandska v holandskej časti kontinentálneho šelfu vzdialenej približne 80 km od holandského pobrežia.

14

Dňa 10. septembra 2004 sa A. Salemink odsťahoval do Španielska.

15

Pred odchodom do Španielska bol A. Salemink povinne poistený v súlade so ZW, ktorého § 3 ods. 2 stanovuje, že osoba, ktorá pracuje mimo územia Holandska, sa nepovažuje za zamestnanca, pokiaľ nemá bydlisko v Holandsku a pokiaľ ani jej zamestnávateľ nemá bydlisko v tomto členskom štáte alebo tam nemá sídlo.

16

Po presťahovaní sa do Španielska prestal A. Salemink spĺňať podmienku pobytu stanovenú v uvedenom § 3 ods. 2 a následne bol vylúčený z povinného poistenia, predovšetkým v práceneschopnosti.

17

Od 4. októbra 2004 bol A. Salemink dobrovoľne poistený, ale z tohto poistenia bol vylúčený pre nezaplatenie poistného. Následné pokusy A. Saleminka v priebehu roka 2006 o dobrovoľné poistenie zlyhali z dôvodu uvedeného omeškania.

18

Na základe oznámenia o svojej práceneschopnosti z dôvodu choroby 24. októbra 2006 požiadal A. Salemink 11. septembra 2007 o dávku v práceneschopnosti podľa WIA od 24. októbra 2008.

19

Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Úrad pre správu poistenia zamestnancov, ďalej len „UWV“) túto žiadosť zamietol s odôvodnením, že v čase začiatku pracovnej neschopnosti, teda 24. októbra 2006, A. Salemink nebol povinne poistený. Keďže A. Salemink žije od 10. septembra 2004 mimo Holandska, UWV usúdil, že od tohto dátumu už nebol povinne poistený.

20

Pred Rechtbank Amsterdam A. Salemink uviedol, že na základe nariadenia č. 1408/71, o ktorom sa domnieva, že sa uplatňuje na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou Holandska a treba ho

považovať za súťasť holandského územia, mal nárok na poskytnutie dávky v práceneschopnosti.

21

V tejto súvislosti žalobca poukazuje na stratégiu uplatňovanú Sociale Verzekeringsbank (sociálna poisťovňa, ďalej len „SVB“) od 1. januára 2006, ktorá vychádza z rozsudku Súdneho dvora z 29. júna 1994, Aldewereld (C-60/93, Zb. s. I-2991), a na základe ktorej sa zamestnanci zamestnaní v holandskej časti kontinentálneho šelfu považujú za poistených v holandskom systéme sociálneho poistenia.

22

Vnútroštátny súd opisuje túto stratégiu takto:

„SVB vychádza z toho, že hlava II nariadenia č. 1408/71 sa uplatní, ak má zamestnanec bydlisko na území Spoločenstva, ale je zamestnaný mimo tohto územia u zamestnávateľa, ktorý má sídlo v Spoločenstve. V tejto súvislosti SVB preberá z úvah Súdneho dvora v rozsudkoch z 12. júla 1984, Prodest [(237/83, Zb. s. 3153)], a Aldewereld [už citovanom,] podmienku, že zamestnanec musel byť bezprostredne pred zamestnaním vykonávaným mimo územia Spoločenstva poistený v tom členskom štáte, v ktorom má sídlo jeho zamestnávateľ, alebo že zamestnanec je počas zamestnania mimo územia Spoločenstva poistený na základe vnútroštátnych právnych predpisov. Ak je splnená jedna z týchto podmienok, vychádza SVB z toho, že počas obdobia výkonu práce mimo územia Spoločenstva sa musia uplatniť právne predpisy členského štátu zamestnávateľa.“

23

UWV však zastával názor, že A. Salemink už po presťahovaní sa nespĺňal podmienky na účasť na povinnom poistení.

24

Vnútroštátny súd má pochybnosti, pokiaľ ide o rozsah uplatniteľnosti nariadenia č. 1408/71 na sporný kontinentálny šelf. Vnútroštátny súd sa pýta, či sa nemá rozlišovať na jednej strane medzi územiami, ktoré podliehajú zvrchovanej moci členského štátu, a na druhej strane územiami, na ktorých má oprávnenie vykonávať obmedzené zvrchované práva a zároveň oprávnenie tieto práva nevykonávať – tak ako podľa názoru vnútroštátneho súdu postupovalo Holandsko v súvislosti s právom sociálneho zabezpečenia na kontinentálnom šelfe. Vystáva tiež otázka, či je členský štát v rozsahu funkčnej právomoci, ktorú vykonáva na kontinentálnom šelfe, oprávnený rozdielne zaobchádzať so zamestnancami, ktorí na ňom pracujú, a so zamestnancami, ktorí pracujú na území tohto štátu.

25

Vnútroštátny súd pripúšťa, že s ohľadom na skutočnosť, že A. Salemink prišiel o výhody, ktoré požíval, pokiaľ mal bydlisko v Holandsku, rozhodnutie UWV môže byť v rozpore so zásadou voľného pohybu pracovníkov. Kladie si však otázku, či by na tento rozpor mohla mať vplyv okolnosť, že A. Salemink sa mohol poistiť dobrovoľne a že túto možnosť využil.

26

Napokon vnútroštátny súd podotýka, že podmienka pobytu uvedená v článku 3 ods. 2 ZW predstavuje problematické kritérium, ktoré môže potenciálne viesť k diskriminácii na základe štátnej príslušnosti.

Za týchto okolností Rechtbank Amsterdam rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Odporuje ustanoveniam práva Európskeho spoločenstva, ktoré slúžia na uskutočnenie voľného pohybu pracovníkov, najmä ustanoveniam hláv I a II nariadenia č. 1408/71, ako aj článkom 39 ES a 299 ES... skutočnosť, že zamestnanec vykonávajúci pracovnú činnosť mimo územia Holandska na pevnom zariadení, ktoré sa nachádza v holandskej časti kontinentálneho šelfu, pre zamestnávateľa so sídlom v Holandsku nie je poistený na základe vnútroštátnej právnej úpravy sociálneho poistenia iba z toho dôvodu, že nemá bydlisko v Holandsku, ale v inom členskom štáte (v tomto prípade v Španielsku), napriek tomu, že je holandským štátnym príslušníkom a má možnosť byť dobrovoľne poistený v podstate za tých istých podmienok, aké platia pre povinné poistenie?“

O prejudiciálnej otázke

Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či treba ustanovenia nariadenia č. 1408/71 a článok 39 ES vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby zamestnanec, ktorý pracuje na pevnom zariadení nachádzajúcom sa na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou členského štátu, v tomto členskom štáte nebol povinne poistený na základe vnútroštátnej právnej úpravy sociálneho poistenia iba z toho dôvodu, že nemá bydlisko v tomto, ale v inom členskom štáte.

V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 sa na osobu zamestnanú na území určitého členského štátu vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu.

Uplatniteľnosť uvedeného článku 13 ods. 2 písm. a), ako aj práva Únie vo všeobecnosti však vo veci, akou je vec sama, spochybňuje jednak holandská vláda a jednak UWV z dôvodu, že sporná zárobková činnosť sa vykonáva na vrtnej plošine na ťažbu zemného plynu nachádzajúcej sa na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou Holandska, mimo výsošných vôd Holandska. Holandská vláda a UWV sa v tejto súvislosti obhajujú tým, že územná pôsobnosť nariadenia č. 1408/71 sa obmedzuje len na územie štátu. Vnútroštátny súd má tiež pochybnosti, pokiaľ ide o uplatniteľnosť práva Únie na spornom kontinentálnom šelfe.

V tejto súvislosti treba vychádzať z pravidiel a zo zásad medzinárodného práva týkajúcich sa právneho režimu kontinentálneho šelfu.

Vo svojom rozsudku z 20. februára 1969 (veci nazývané „o kontinentálnom šelfe Severného mora“, Zbierka rozsudkov, poradných stanovísk a uznesení, 1969, s. 3 ods. 19) sa Medzinárodný súdny dvor vyjadril k právam pobrežného štátu ku kontinentálnemu šelfu, ktorý stelesňuje prírodné predženie územia tohto štátu pod hladinou mora. Medzinárodný súdny dvor rozhodol, že

uvedené práva existujú ipso facto a ab initio na základe zvrchovanej moci štátu nad týmto územím a na základe rozšírenia tejto zvrchovanej moci v podobe vykonávania zvrchovaných práv na účely prieskumu morského dna a vyžívania jeho prírodných zdrojov.

33

Z článku 77 dohovoru o morskom práve vyplýva, že pobrežný štát vykonáva nad kontinentálnym šelfom zvrchované práva na účely prieskumu a vyžívania jeho prírodných zdrojov. Tieto práva sú výhradné v tom zmysle, že ak pobrežný štát nevykonáva prieskum kontinentálneho šelfu alebo nevyužíva jeho prírodné zdroje, takúto činnosť nemôže vykonávať nikto bez jeho výslovného súhlasu.

34

Čo sa týka umelých ostrovov, zariadení a stavieb na kontinentálnom šelfe v zmysle článku 80 dohovoru o morskom práve v spojení s jeho článkom 60, pobrežný štát má výlučné právo na ich budovanie, povoľovanie a riadenie ich stavby, prevádzky a používania. Pobrežný štát má výlučnú jurisdikciu nad takýmito umelými ostrovmi, zariadeniami a stavbami.

35

Keďže kontinentálny šelf patriaci k členskému štátu podlieha jeho zvrchovanej moci, hoci iba funkčne a obmedzene (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2007, Aktiebolaget NN, C-111/05, Zb. s. I-2697, bod 59), prácu vykonávanú na pevných alebo pohyblivých zariadeniach nachádzajúcich sa na uvedenom kontinentálnom šelfe v rámci prieskumnej činnosti a/alebo vyžívania prírodných zdrojov treba na účely uplatnenia práva Únie považovať za prácu vykonávanú na území dotknutého členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 2002, Weber, C-37/00, Zb. s. I-2013, bod 36, a z 20. októbra 2005, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-6/04, Zb. s. I-9017, bod 117).

36

Členský štát, ktorý využíva hospodárske výhody výskumu a/alebo vyžívania prírodných zdrojov vykonávaných na časti kontinentálneho šelfu, ktorý je jeho súčasťou, sa nemôže vyhnúť uplatneniu ustanovení práva Únie, ktorých cieľom je zabezpečiť voľný pohyb pracovníkov pracujúcich na takýchto zariadeniach.

37

Keďže právo Únie, presnejšie nariadenie č. 1408/71, sa na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou členského štátu, uplatní, treba preskúmať, či uvedené nariadenie a ustanovenia Zmluvy ES týkajúce sa voľného pohybu pracovníkov bránia tomu, aby bola osoba v situácii A. Saleminka vylúčená zo systému povinného poistenia v dôsledku presťahovania sa do Španielska.

38

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že jediným cieľom článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia 1408/71 je určiť vnútroštátne právne predpisy, ktoré sa uplatnia na osoby, ktoré pracujú na území jedného z členských štátov. Tento článok ako taký nemá za cieľ stanoviť podmienky na vznik práva alebo povinnosti vstúpiť do systému sociálneho zabezpečenia alebo do určitej časti takého systému. Ako Súdny dvor viackrát zopakoval vo svojej judikatúre, stanoví tieto podmienky je vecou právnych predpisov každého členského štátu (pozri najmä rozsudky z 23. septembra 1982, Koks, 275/81, Zb. s. 3013, a zo 7. júla 2005, van Pommeren-Bourgondiën, C-227/03, Zb. s. I-6101, bod 33).

39

Aj keď si členské štáty zachovávajú právomoc upraviť podmienky vstupu do ich systémov sociálneho zabezpečenia, musia pri výkone tejto právomoci dodržiavať právo Únie, a najmä ustanovenia Zmluvy o voľnom pohybe pracovníkov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. mája 1990, Kits van Heijningen, C-2/89, Zb. s. I-1755, bod 20, a z 23. novembra 2000, Elsen, C-135/99, Zb. s. I-10409, bod 33).

40

Na jednej strane teda tieto podmienky nemôžu viesť k tomu, že z pôsobnosti vnútroštátnej právnej úpravy ako vo veci samej budú vylúčené osoby, na ktoré sa podľa nariadenia 1408/71 uplatňuje rovnaká právna úprava, a na druhej strane režimy zaradenia do povinného poistenia musia byť v súlade s ustanoveniami článku 39 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Kits van Heijningen, už citovaný, bod 20, a van Pommeren-Bourgondiën, už citovaný, bod 39).

41

Článok 13 ods. 2 písm. a) nariadenia 1408/71 však výslovne stanovuje, že na osobu zamestnanú na území určitého členského štátu sa právne predpisy tohto štátu vzťahujú „dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu“. Došlo by k porušeniu tohto ustanovenia, ak by sa podmienka bydliska stanovená právnou úpravou členského štátu, na ktorého území sa zamestnanie vykonáva, na prístup k režimu povinného poistenia, ktorý upravuje, mohla uplatňovať voči osobám uvedeným v predmetnom článku 13 ods. 2 písm. a). Toto ustanovenie umožňuje v prípade týchto osôb nahradiť podmienku bydliska podmienkou založenou na vykonávaní zamestnania na území dotknutého členského štátu (pozri rozsudok Kits van Heijningen, už citovaný, bod 21).

42

V rozpore s článkom 13 ods. 2 písm. a) nariadenia 1408/71 je aj vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej od kritéria pobytu závisí, či zamestnanec pracujúci na vrtnej plošine na ťažbu zemného plynu na kontinentálnom šelfe, ktorý je súčasťou členského štátu, má alebo nemá právo byť povinne poistený v tomto členskom štáte.

43

Okrem toho treba konštatovať, že takáto vnútroštátna právna úprava stavia zamestnancov nerezidentov, akým je A. Salemink, do menej výhodnej pozície oproti zamestnancom rezidentom, pokiaľ ide o ich sociálne zabezpečenie v Holandsku, a z tohto dôvodu porušuje zásadu slobody pohybu zaručenú článkom 39 ES.

44

Hoci Súdny dvor v bode 40 už citovaného rozsudku Pommeren-Bourgon diën nevy lú il, že podmienka bydliska na pokračovanie povinného poistenia osôb v ur itých astiach sociálneho zabezpečenia môže byť zlu ite ná s lánkom 39 ES, možnosť dobrovo ného poistenia poskytnutá A. Saleminkovi nemôže zmeniť posúdenie uvedené v bode 43 tohto rozsudku. Kroky, ktoré musia zamestnanci nerezidenti, ktorí sa chcú dobrovo ne poistiť, podniknúť z vlastnej iniciatívy, ako aj obmedzenia súvisiace s týmto typom poistenia, ako napríklad dodržanie lehoty na podanie žiadosti o poistenie, predstavujú skuto nosti, ktoré stavajú zamestnanca nerezidenta, ktorý nemá inú možnosť ako dobrovo né poistenie, do menej výhodnej pozície v porovnaní s rezidentmi, na ktorých sa vz áhuje povinné poistenie.

45

Preto treba na položenú otázku odpovedať tak, že lánok 13 ods. 2 písm. a) nariadenia ?. 1408/71 a lánok 39 ES treba vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby zamestnanec, ktorý je zamestnaný na pevnom zariadení nachádzajúcom sa na kontinentálnom šelfe, ktorý je sú as ou lenského štátu, nebol povinne poistený v tomto lenskom štáte na základe vnútroštátnej právnej úpravy sociálneho poistenia iba z toho dôvodu, že nemá bydlisko v tomto, ale v inom lenskom štáte.

O trovách

46

Vzh ádom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vz áhu k ú astníkom konania vo veci samej inciden ý charakter, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených ú astníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ve ká komora) rozhodol takto:

lánok 13 ods. 2 písm. a) nariadenia Rady (EHS) ?. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplat ťovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo ýnné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spolo enstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) ?. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) ?. 1606/98 z 29. júna 1998, a lánok 39 ES treba vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby zamestnanec, ktorý je zamestnaný na pevnom zariadení nachádzajúcom sa na kontinentálnom šelfe, ktorý je sú as ou lenského štátu, nebol povinne poistený v tomto lenskom štáte na základe vnútroštátnej právnej úpravy sociálneho poistenia iba z toho dôvodu, že nemá bydlisko v tomto, ale v inom lenskom štáte.

Podpisy

(*1) Jazyk konania: holand ýna.